

Zitting 1977

14 644

Protocol tot wijziging van de op 31 oktober 1967 te Londen ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het vermogen; Londen, 22 maart 1977

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 22 augustus 1977. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 21 september 1977.

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 17 augustus 1977

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Nederlandse en de Engelse tekst over te leggen van het op 22 maart 1977 te Londen tot stand gekomen Protocol tot wijziging van de op 31 oktober 1967 te Londen ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en het vermogen (Trb. 1977, 73).¹

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep

¹ Nedergelegd op de bibliotheek ter inzage van de leden.

TOELICHTENDE NOTA

Met ingang van 6 april 1973 zijn belangrijke wijzigingen tot stand gekomen in de Engelse wetgeving met betrekking tot de belastingheffing van vennootschapswinsten. Aangezien de wijzigingen van dien aard waren, dat de in artikel 11 van de Nederlands-Engelse Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting (Trb. 1967, 176) neergelegde regeling inzake de belastingheffing van dividenden niet langer als bevredigend kon worden beschouwd, zijn tussen delegaties van beide landen onderhandelingen gevoerd om de overeenkomst aan te passen aan de gewijzigde situatie.

Onder het vóór 6 april 1973 geldende Engelse stelsel werd enerzijds de door een vennootschap behaalde winst aan vennootschapsbelasting onderworpen, en werd anderzijds bij wijze van inhouding inkomstenbelasting geheven van uitgedeelde winst. De inhouding van inkomstenbelasting, die laatstelijk 41 $\frac{1}{4}$ % bedroeg, werd onder de werking van artikel 11 van de Nederlands-Engelse Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting voor in Nederland wonende aandeelhouders verlaagd tot 15% voor particuliere dividenden en tot 5% voor dividenden die in een deelnemingsverhouding worden uitgedeeld.

In het sinds 6 april 1973 geldende stelsel is de inhouding van inkomstenbelasting ten laste van de aandeelhouder komen te vervallen. Inwoners van Engeland kunnen onder dit nieuwe stelsel bij de heffing van de inkomstenbelasting over dividenden die zij van een Engelse vennootschap ontvangen, aanspraak maken op een verrekening (hierna te noemen «tax credit») van een gedeelte van de aan de dividenden toe te rekenen Engelse vennootschapsbelasting, welke door de vennootschap is betaald. Dit gedeelte – thans 35/65 van het dividend bedragende – maakt tevens deel uit van het belastbaar inkomen van de aandeelhouder. Ten einde te bewerkstelligen, dat de tax credit wordt gedekt door daadwerkelijk betaalde vennootschapsbelasting, is voorts de vennootschap verplicht bij de uitbetaling van dividend een bedrag ter grootte van 35/65 daarvan af te dragen aan de Engelse fiscus. Deze betaling geldt, zoals ook blijkt uit de benaming «advance corporation tax» (hierna te noemen «ACT»), als een vooruitbetaling op de door de vennootschap over haar gehele winst verschuldigde vennootschapsbelasting, doch kan in beginsel niet aan de vennootschap worden teruggegeven.

Voor de toepassing van artikel 11 van de Nederlands-Engelse Overeenkomst ter vermijding van dubbele belasting stelde de Engelse belastingadministratie zich op het standpunt, dat de ACT, ondanks haar samenhang met de inkomstenbelasting, niet als een op de aandeelhouders drukkende belasting kon worden beschouwd. Dit standpunt bracht met zich mede, dat Engeland zich onder de werking van de thans van kracht zijnde verdragsbepalingen niet gehouden achtte de Engelse belasting op aan inwoners van Nederland toekomende dividenden te verminderen. Om daartoe te geraken werd een wijziging van die bepalingen noodzakelijk geacht. De onderhandelingen die daaruit zijn voortgevloeid, hebben ertoe geleid, dat overeenstemming werd bereikt over het hierbij ter goedkeuring voorgelegde Protocol tot wijziging van de Overeenkomst van 1967.

De bij artikel II van het Protocol overeengekomen nieuwe tekst van artikel 11 van de overeenkomst gaat evenals de thans geldende tekst uit van de hoofdregel, dat dividenden over en weer aan een bronheffing van ten hoogste 15% mogen worden onderworpen, zulks met dien verstande dat de bronheffing voor dividenden die worden verkregen uit een aandelenbezit, dat een deelnemingsverhouding van ten minste 25% vertegenwoordigt, ten hoogste 5% mag bedragen. In artikel 11, derde lid, is evenwel een bijzondere regeling opgenomen voor dividenden die onder de werking van het hiervoor omschreven Engelse stelsel door een Engelse vennootschap aan inwoners van Nederland worden betaald.

Krachtens deze bijzondere regeling kunnen inwoners van Nederland, ongeacht of het natuurlijke personen dan wel lichamen betreft, ter zake van uit Engeland afkomstige dividenden, behoudens de hierna te vermelden uitzon-

dering, aanspraak maken op een tax credit ter grootte van de tax credit waarop in Engeland wonende natuurlijke personen krachtens de Engelse wetgeving recht hebben (artikel 11, derde lid, letter b). Aangezien inwoners van Nederland, behoudens de hierna bedoelde inhouding, ter zake van het dividend in de regel geen inkomstenbelasting in Engeland verschuldigd zijn, zal deze tax credit voor hen worden gerealiseerd in de vorm van een betaling door de Engelse schatkist. Op de tax credit zal evenwel een inhouding worden toegepast die correspondeert met de dividendbelasting die Nederland mag heffen ter zake van particuliere dividenden, die door een Nederlandse vennootschap aan inwoners van Engeland worden betaald. Deze inhouding bedraagt ten hoogste 15% van het dividend, nadat dit dividend eerst is vermeerderd met de tax credit (artikel 11, tweede lid, letter a (1)). Wanneer het dividend b.v. f 650 bedraagt, kan de gerechtigde dus jegens de Engelse schatkist aanspraak maken op een betaling van $\frac{35}{65} \times f 650 = f 350$. Op deze betaling zal echter 15% van $(f 650 + f 350) = f 150$ als Engelse belasting worden ingehouden.

Voor de heffing van de Nederlandse inkomstenbelasting behoren in het gestelde geval zowel het dividend ad f 650 als de betaling ad f 350 door de Engelse schatkist tot het belastbaar inkomen. De op laatstbedoelde betaling ingehouden Engelse belasting ad f 150 kan op de voet van artikel 26 van de overeenkomst, zoals dit artikel bij artikel V van het Protocol nader is vastgesteld, met de Nederlandse inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting worden verrekend.

Het vorenstaande lijdt uitzondering, indien een Nederlandse vennootschap dividend ontvangt van een Engelse vennootschap en de situatie zodanig is dat de ontvangende vennootschap, alleen of te zamen met een of meer met haar gelieerde vennootschappen, onmiddellijk of middellijk 10% of meer van het stemrecht in de betalende vennootschap beheerst. Van Engelse zijde bestond er bezwaar tegen in een zodanige situatie de tax credit onverkort aan de Nederlandse vennootschap te doen toekomen. Dit houdt verband met de omstandigheid, dat het instituut van de tax credit erop gericht is om voor natuurlijke personen een verzachting te bewerkstelligen van de heffing van zowel vennootschapsbelasting als inkomstenbelasting over uitgedeelde winst. Men achtte daarom aan Engelse zijde in gevallen als hiervoor zijn omschreven in beginsel geen aanleiding aanwezig de tax credit aan een Nederlandse vennootschap te verlenen, indien en voor zover de Nederlandse vennootschap de ontvangen dividenden op haar beurt niet zou uitdelen aan natuurlijke personen. Aangezien het uiteraard ondoenlijk is van geval tot geval na te gaan in hoeverre dit zich voordoet, is uitgegaan van de internationaal niet ongebruikelijke vuistregel, dat Nederlandse vennootschappen gemiddeld de helft van hun winst na aftrek van belasting uitdelen. In verband hiermede is overeengekomen, dat Nederlandse vennootschappen die in een situatie verkeren als hiervoor is omschreven, aanspraak kunnen maken op de helft van de tax credit (artikel 11, derde lid, letter c).

Op de betaling van de halve tax credit zal, naar analogie van het bedrag aan dividendbelasting dat geldt voor deelnemingsdividenden die door een Nederlandse vennootschap aan een Engelse vennootschap worden betaald, een inhouding worden toegepast ten bedrage van ten hoogste 5% van het dividend, nadat dit is vermeerderd met de halve tax credit (artikel 11, derde lid, letter a (1)). Ter zake van een dividend ad f 650 kan de Nederlandse vennootschap derhalve aanspraak maken op een tax credit van $\frac{1}{2} \times f 350 = f 175$, op welke betaling 5% van $(f 650 + f 175) = f 41,25$ als Engelse belasting zal worden ingehouden.

Voor de heffing van de Nederlandse vennootschapsbelasting zal ten aanzien van het dividend en de tax credit veelal de in artikel 13 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 geregelde deelnemingsvrijstelling toepassing kunnen vinden. Indien de deelnemingsvrijstelling niet van toepassing is, zal de Engelse bronbelasting met de Nederlandse vennootschapsbelasting worden verrekend.

In het kader van de nieuwe regeling voor dividenden zijn voorts nog enkele wijzigingen van ondergeschikte betekenis in de overeenkomst aangebracht. Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt de werking van de overeenkomst uit te breiden tot de sinds kort in Engeland tot stand gekomen «petroleum revenue tax».

De bij het Protocol in de Overeenkomst aangebrachte wijzigingen hebben alleen gelding in de verhouding tussen het Verenigd Koninkrijk en het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk der Nederlanden (artikel VI). Zij geldt mitsdien niet in de verhouding tussen het Verenigd Koninkrijk en de Nederlandse Antillen. Dit laat uiteraard onverlet de mogelijkheid, dat de notawisseling van 24 juli 1970 tussen de Nederlandse Regering en de Britse regering (Trb. 1970, 150) waarbij de werking van de Overeenkomst van 1967 op de voet van artikel 30 daarvan werd uitgebreid tot de Nederlandse Antillen, na daartoe tussen de Britse regering en de regering van de Nederlandse Antillen te voeren onderhandelingen, eveneens wordt aangepast.

De regeringen van Nederland en van het Verenigd Koninkrijk zullen elkaar mededeling doen van de voltooiing van de procedure waaraan volgens de wetgeving van hun land moet worden voldaan om het Protocol in werking te doen treden. De inwerkingtreding vindt plaats op de dag waarop de laatste van deze mededelingen is gedaan. Wat dividenden betreft zal zij daarna toepassing kunnen vinden met betrekking tot dividenden die op of na 6 april 1975 zijn betaald (artikel VII).

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. van Rooijen

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
L. J. Brinkhorst